

Ukazatel

věcí tu obsažených.

Předmluva k učencům.

Hlava I. Že jazyk při člověku s myslí a rukou moudrosti boží jsou nástroji, svěřenými však lidskému opatrování a vzdělávání.

Hlava II. Jazyk co: a čeho pohledává veškera jeho osnova. Kolikérý naposled.

Hlava III. Jazyků rozličnosť co, odkud, kolikérá.

Hlava IV. O shodnosti a rozdílnosti jazyků; o přednostech a řevnivostech.

Hlava V. O vzdělávání jazykův i o trojím k tomu nástroji: o věcí vyjmenování, o slovníku, mluvnicku. A zda-li všeliké jazyky vzdělávání schopny.

Hlava VI. Že jazyk jeden některý mimo ostatní třeba vzdělávati, a proč čest ta u nás vzdána latině.

Hlava VII. O běžné posud při vyučování a učení se jazykům zvláště latinskému, metodě všelikterak zamotané.

Hlava VIII. Rady rozličně posud přemítané o napravení metody při jazyku latinském.

Hlava IX. Metoda jazyků nejnovější co; a proč jí jest na místo hledati, naposledy kudy naděje jest, že se jí dojde, kdežto umění didaktického chvály.

Hlava X. Nejnovější metody jazyka latinského základem, umění didaktické atd., kterak hbitě, líbezně i mocně vyučovati, čemu bývá vyučováno.

Hlava XI. Metoda jazyků nejnovější po základech didaktických navržená. A to co do cílů čili přestávek a

stupňů, ve které obšírné jazyka studium (zvláště latinského) potřebné jest rozdělit.

Hlava XII. Navržení metody jazyků nejnovější, co do prostředků k dosažení účelu podle cílů již vyšetřených.

Hlava XIII. Navržení metody jazyků nejnovější co do způsobu vyučovacího, čili do hbitého a libezného cvičení.

Hlava XIV. Předdomní jazyků nejnovějšího navržení co do textu, slovníku, mluvnice i užívání toho všeho.

Hlava XV. Navržení brány jazyků nejnovější co do textu, slovníku, mluvnice, užívání.

Hlava XVI. Navržení nejnovější síně jazyků.

Hlava XVII. Nastrojení metody jazyků nejnovější k čítání spisovatelů latinských.

Hlava XVIII. Že metoda jazyků nejnovější tužbám všelikým dosti činí, ve třech pak věcech že nejhlavněji vítězí. A o rozličném jejím i k jiným věcem užitku.

Hlava XIX. Že latinskému jazyku snáze již učiti jest po národech kterýchkoliv; i že zpravití sluší nástroje sem příslušné.

Hlava XX. Že mateřské národů jazyky lépe sluší vzdělávati návodem latiny.

Hlava XXI. Že mnohojazyčnost po metodě nejnovější lze ulehčiti.

Hlava XXII. O prospěšnosti metody nejnovější ke studiím reálným.

Hlava XXIII. O prospěšnosti metody jazyků nejnovější k vyrozumívání písmu božímu snadnějšímu, pravějšímu i lepšímu.

Hlava XXIV. O prospěšnosti metody jazyků nejnovější ku větěpování myslím opatrnosti a potom ku napravování rozličných života nezpůsobů.

Hlava XXV. O prospěšnosti metody nejnovější ku lepšímu škol zřízení.

Hlava XXVI. O prospěšnosti metody jazyků nejnovější k napravení způsobu učení.

Hlava XXVII. O prospěšnosti metody jazyků nejnovější vzdělávati národy nevzdělané a snáze dosíci všeobecné jakési při mnohých věcech jednomyslnosti.

Hlava XXVIII. Soudův učencův o metodě jazyků nejnovější proč a jakých se vyhledává.

Hlava XIX. Vychýlení se k bohoslovcům.

Hlava XXX. Prosba ke světským vrchnostem v lidu křesťanském.

